

Vilnius, 1943. III. 21.

Didieji Gerbiama ir Brangi Motina,

Nedrįstame manyti, kad Jums dar būtų nežinoma, kaip skaudžiai Viespats bando Jūsų Mylimą Sūnų - Kunigą Alfonso. Gerasis Dievas savo ypatingą išorinę ir metę dešinei parodo, mūsų skonis žiūrėjęs, pačiam skaudžiausiu būdu, tačiau Jūs keliai nėra mūsų keliai. Jums sunku tikėti, kad žemės erozicijai amžinybės šviesoje prasysite gražiausiais įventumo rožių žiedais...

Geroji Motute, šis bandymas Kunigui Alfonsoi nėra netikėtas, nepramatytas. Jis visuomet ištikimai seki Jėzau Kristaus pėdomis, žodžiais ir ypač darbais visus skelbi šv. Evangeliją, mylėjo Dievą ir žmones tiek, kaip mylėti gali tik šventasis, tai argi nustabu, kad Jūs ramūs virsda kuro ištiestos ir klydus, o širdis degi kankinomybės troškimu. Vilnius gerai pažįsta savo Brangųjį Opačtelį, žino Jūs pasiankvojimo herbishumą ir skaudžiai skaudžiai gedi šiomis dienomis...

Manyte, Jums restoje būtų šiandien nors vienoj iš Vilniaus bažnyčių, kuriose iš skausmo pilnų krūtinų verseri kerštas meldos ir keršios ašaros... Žodžiais tai yra nemuschama.

Dranga jaučiame, Atliņioj Motina, kad Jūs jaučiate širdon yra smėigtas pato skaudžiausias kalavijas. Nuosirdes užjausdemi Jūsų kančią, mes prisėme švenė. Dėvoto Moting šiprinti Jūs dangiška ramybe. Ir Jūs matė, kaip Jūs de-
kar, savo Mylimiausį Sūnų helyje į Golgotą sunkaus kryžiaus

prilegta... Ir tik šī gabi Jūs šim mētu pūnei atjausti,
paņūsti ir sustipruti.

Verētume dar pirmuti, kad visa tai Kunigui Alfonso
terka dang šo paties entka ir kancā pēlūtos garbis, kuris
dabūtis Jūs turte dangjauca teisē. Paties Jūs Kolmijo Sa-
nau zēdāis teriant, Jūs esote dar hūchūyotes dēnosc ikrī-
fusi nora verētis frie Ties, nebūjoti hūčūy ir turēti drāso
dēl dēvū kūtī māzāussiam tarpe žmonis. ("5 valst. sostnāc.")
Per dang arīkās ēia mūcāhomis Jūs dīdīadvasītkumas, kad
dar drīstume šoj valandoj rēnūti Jūs preskambanēis
zēdāis. Šes tik mēldāimēs, kad Gerasis Dēvas stpūntū
savo mērlis Apāstalo dvasmes ir fizmes jēgas, ir kad huc
grēcīausie grīetū, ^{šī} vel mūmūlētū Terjūn. Šī šol turimomīs
žmonis su visis arīstūstāis hūcā algāmāsī hūltīzē-
gā, nūderēni pāfrastūre kambānosc. Vēzāmi per kāmū, mē-
nāme vīskūtū gavo dar žmonis hūc prietū, tik seho trūbz
apētrō... Tur jē dabar rāndāsī, tikrā dar nēžmēmā: gal, sako,
Tirkōje, o gal ir hūc stōliem. Gērī žmonis dāro, hū gabi, kad
vel kūtū iōlāsvūtās. Jūnkīmīs vī vīenon maldon, pāsī-
tikēdāmī Štēbukūngorīs. Ovisos Vartū Mōtoms gānūc nēstēpūmū,
o Vīspātās lēimnētī. Apvairda sāngos ir globos šī vīnosē
gīvēmō hēlīnosē.

Jūms lūkhomē turētī vīnēmēt dang grāis ir
skaidrīs arīkīs, nēs hēs atrodō žmōgū nēgālmā, lēngvī
gālmā pās Vīragabī Dāngaus Tēvū. Šīs sāngōje lūkhō-
lēlījas ir dāngaus pāukšēis, o dar lēbīam savo iōsvūtās
ir pāsāukētās svēlās.

Rāsīem dāngēlio vārdū, nēs tūkstānēis sīrdkīs pēnsēis jānēis.

Golīis ir mūsīrdkīs Mōtūtū vījānēiāntū
Vīlūvētē